

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2019 / 05 / ... / 26 FEBRUARI 2019**

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door ...,
advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 8 februari 2019 heeft meester ..., namens ..., beroep ingesteld tegen het ontslag om dringende redenen dat ... werd gegeven op 31 januari 2019 door ..., algemeen directeur, en waarvoor hij de gemotiveerde ontslagbrief ontving op 4 februari 2019.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is waarnemend aangesteld als directeur van ... vanuit een onderliggend ambt als vastbenoemd leraar niet-confessionele zedenleer.

Op maandag 28 januari 2019 wordt algemeen directeur ... door ..., directeur van ..., gebriefd over een huiszoeking in het kantoor van de directeur van ...,

... krijgt de opdracht om een nota te maken over de feiten voor zover die haar bekend zijn.

Op maandagavond 28 januari 2019 neemt ... contact op met de politie waarvan ze te horen krijgt dat ... op dinsdag 29 januari 2019 zeker niet op school zal zijn. Verder wil de politie geen informatie geven maar laat aanvoelen dat het om een ernstige zaak gaat.

Dezelfde maandagavond neemt de advocaat van ... contact op met mevrouw ... en stelt dat ... de volgende dag niet op school zal zijn en voorgeleid wordt bij de onderzoeksrechter. Hij vraagt zelf om ... preventief te schorsen.

Op dinsdag 29 januari 2019 vraagt ... aan twee leerkrachten naar wie ... in haar schriftelijke verklaring verwijst, om zelf ook een schriftelijk verslag op te maken van de feiten die hen bekend zijn. Een van hen laat weten dat ze onder geen enkel beding in dit dossier betrokken wil worden omdat ... volgens haar rancuneus. De andere leerkracht schetst twee gebeurtenissen.

Op dinsdag 29 januari 2019 wordt ... voorgeleid bij de onderzoeksrechter. Aansluitend beslist de onderzoeksrechter om ... vrij te laten onder strikte voorwaarden. De verzoeker erkent dat één van de voorwaarden betrekking heeft op het verbod -dat drie maanden geldt- om met minderjarigen om te gaan.

Op woensdag 30 januari 2019 neemt de sector Bijzondere maatregelen van het GO! contact op met de onderzoeksrechter en met het parket. Het parket laat mondeling weten dat ... vrijgelaten is onder de strikte voorwaarde dat hij voor de duur van het onderzoek geen beroep mag uitoefenen waarbij hij contact heeft met minderjarigen. Elk contact met minderjarigen wordt hem verboden. Het parket stuurt aansluitend een schriftelijke mededeling naar de algemeen directeur waarin het ter kennisgeving laat weten dat er een klacht lopende is tegen

Op woensdag 30 januari 2019 beslist algemeen directeur ... om ... om dringende redenen te ontslaan uit zijn waarnemende aanstelling als directeur. Dit wordt hem per aangetekend schrijven meegedeeld.

In zitting van 31 januari 2019 bevestigt en bekrachtigt de raad van bestuur de beslissing van ... om ... om dringende redenen te ontslaan. De raad draagt de algemeen directeur op om het ontslag via een gemotiveerd schrijven op 1 februari 2019 aan ... mee te delen.

De motiveringsbrief wordt op 1 februari 2019 aangetekend verstuurd en door de verzoeker ontvangen op 4 februari 2019.

Tegen het ontslag om dringende redenen heeft meester ..., namens ..., beroep ingesteld met een ter post aangetekende brief dd. 8 februari 2019.

2. Het procedureverloop

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 20 februari 2019 een verweerschrift en het administratief dossier ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 12 februari 2019 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. Het voorwerp van het beroep

4.1. De verzoeker richt het beroep tegen “zijn ontslag om dringende redenen”. Hij ontving in dat verband een schrijven van 30 januari 2019 van algemeen directeur ... en een brief van 1 februari 2019 van dezelfde algemeen directeur met de motivering van zijn ontslag.

4.2. Uit het dossier blijkt dat de algemeen directeur op 30 januari 2019, zich steunend op artikel 30,§2 van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs -dat hem toelaat in hoogdringende omstandigheden beslissingen te nemen met voorlopige gelding-, besliste om de verzoeker om dringende redenen te ontslaan. De raad van bestuur van de scholengroep, het orgaan dat krachtens artikel 52bis van het rechtspositiedecreet bevoegd is om het ontslag om dringende redenen uit te spreken, heeft in zijn vergadering van 31 januari 2019 met een eigen beslissing de beslissing van de algemeen directeur “bevestigd en bekrachtigd”. De algemeen directeur heeft vervolgens met een schrijven van 1 februari 2019 de motieven meegedeeld waarop het ontslag om dringende redenen gesteund is.

4.3. Die gegevens in acht genomen, is het beroep gericht tegen de beslissing van de raad van bestuur d.d. 31 januari 2019 om de verzoeker om dringende redenen te ontslaan wegens de redenen, opgenomen in de brief van 1 februari 2019 van de algemeen directeur.

5. De grond van de zaak

5.1. Er bestaat geen betwisting over dat het bestuur de termijnen, voorgeschreven door artikel 52bis van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, nageleefd heeft.

5.2.1. De verzoeker voert volgende middelen aan:

- Een ontslag om dringende redenen krachtens artikel 52bis van het rechtspositiedecreet moet vergezeld gaan van een preventieve schorsing. Dit is hier niet gebeurd en dus is zijn ontslag onwettig. En de ontstentenis van preventieve

schorsing bij hoogdringendheid, waardoor zijn ontslag niet definitief was tot aan de afloop van de beroepstermijn, bewijst dat er geen onmiddellijk en definitief einde gesteld moest worden aan zijn aanstelling, hetgeen de miskenning inhoudt van het begrip ‘ontslag om dringende redenen’ zelf.

- Het is voor hem onduidelijk op grond van welke rechtsregel hij ontslagen is, aangezien de brief van 1 februari 2019 die hij van de algemeen directeur ontving in zijn hoofding melding maakt van artikel “24 van het decreet Rechtspositie van 27 maart 1991” terwijl in de motivering verwezen wordt naar artikel 52bis van hetzelfde decreet.

- Schending van het vermoeden van onschuld, doordat uit de bewoordingen van de brief van 1 februari 2019 blijkt dat de algemeen directeur en de raad van bestuur “reeds overtuigd zijn van de schuld van verzoeker” terwijl “de feiten momenteel het voorwerp uitmaken van een gerechtelijk onderzoek en het geenszins bewezen is dat verzoeker die feiten gepleegd heeft”. Het is derhalve aangewezen de uitslag van het gerechtelijk onderzoek af te wachten.

- Schending van de hoorplicht -beginsel van behoorlijk bestuur- doordat de raad van bestuur hem niet voorafgaand aan zijn beslissing gehoord heeft, terwijl hem een maatregel wordt opgelegd die hem als tekortkoming worden aangemerkt.

5.2.2. De verwerende partij antwoordt in essentie dat de raad van bestuur op 31 januari 2019 de verzoeker preventief geschorst heeft en dat die beslissing hem op 11 februari 2019 meegedeeld werd, dat het bestuur niet de verplichting om een preventieve schorsing uit te spreken vooraleer het ontslag om dringende redenen gegeven wordt -dat het zelfs in de onmogelijkheid daartoe is-, dat de verzoeker weet dat hij als directeur geen tijdelijke aanstelling heeft en dus goed weet dat artikel 24 van het rechtspositiedecreet op hem niet van toepassing is, terwijl de mededeling aan hem voor het overige zeer duidelijk is, dat de raad van bestuur zich gesteund heeft op eigenmachtig verzamelde gegevens om over de ernst -niet de gegrondheid- van de begane inbreuken te oordelen en geen verwijzing heeft gemaakt naar de strafrechtelijke kwalificaties en dat de reglementering zelf het horen van de betrokkene organiseert -een administratief beroep met verplicht horen- waardoor het beginsel van behoorlijk bestuur in deze materie niet geldt.

5.3.1. Het rechtspositiedecreet -artikel 52bis- maakt het ontslag om dringende redenen van een waarnemend aangesteld directeur mogelijk wanneer het bestuur vaststelt dat een ernstige tekortkoming is begaan die het voortduren van de waarnemende aanstelling onmogelijk maakt. Een preventieve schorsing past niet in die rechtsfiguur. Het ontslag heeft uitwerking vanaf de mededeling ervan en om de opschortende werking van een beroep te neutraliseren heeft het bestuur de verplichting om het personeelslid preventief te schorsen volgens de geëigende procedure.

Te dezen blijkt dienovereenkomstig gehandeld: de raad van bestuur -en voor hem de algemeen directeur met een voorlopige beslissing- heeft de verzoeker ontslagen op 31 januari 2019 en in een aparte beslissing van dezelfde dag heeft hij de verzoeker met onmiddellijke ingang preventief geschorst bij hoogdringendheid. De ontslagbeslissing en de redenen daartoe zijn aan de verzoeker meegedeeld met schrijven van 1 februari 2019. De beslissing tot preventieve schorsing is aan de verzoeker meegedeeld met een brief van 11 februari 2019. Zou de beslissing tot preventieve schorsing mogelijks laattijdig aan de verzoeker betekend zijn, dan heeft dit geen gevolgen op de rechtsgeldigheid van het besluit en zeker niet op de rechtsgeldigheid van het ontslagbesluit.

5.3.2. De mededeling d.d. 1 februari 2019 van de algemeen directeur aan de verzoeker maakt in haar hoofding inderdaad melding van “artikel 24 van het decreet Rechtspositie van 27 maart 1991” maar uit de verdere mededelingen, inzonderheid de motivering, blijkt duidelijk dat dit een materiële misslag betreft. De verzoeker is niet misleid kunnen worden door deze vergissing.

5.3.3. Aan een ontslag om dringende redenen moeten correcte gegevens ten grondslag liggen. Zo moet het bestuur het bestaan van een ernstige tekortkoming aantonen. Dit vereist dat de feitelijke gegevens waarop de beslissing steunt terdege bewezen zijn. Het bestaan van een strafonderzoek belet het bestuur niet om op het terrein waarvoor het bevoegd is beslissingen te nemen en in dat kader bepaalde feitelijke gegevens voor bewezen te achten.

Met de verwerende partij stelt de Kamer van beroep vast dat de raad van bestuur het ontslag van de verzoeker steunt op ernstige tekortkomingen die hun grondslag vinden in gegevens van het dossier dat de algemeen directeur te gelegener tijd verzameld had en dat los staat van het gerechtelijk onderzoek, zodat de conclusies geen voorafname inhouden op de beslissing van een gerechtelijke overheid.

Net als de raad van bestuur moet de Kamer van beroep uitmaken of de gegevens die aldus verzameld zijn het bewijs inhouden van een ernstige tekortkoming die het voortduren van de waarnemende aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

In dit geval is de algemeen directeur op 28 januari 2019 in kennis gesteld van een huiszoeking in het bureau van de verzoeker en van het relaas van de directrice ... over een gesprek dat zij had met een vertrouwensleerkracht van een leerling uit de 3^e graad waarin melding gemaakt werd van grensoverschrijdend gedrag van de verzoeker. In het kader van haar onderzoek heeft de algemeen directeur op 29 januari 2019 het verslag ontvangen van een leerkracht (...) waarin deze verwijst naar gesprekken met een leerling, verneemt zij dat de verzoeker op 28 en 29 januari door de politie ondervraagd wordt, dat hij op 29 januari 2019 voor de onderzoeksrechter geleid wordt voor aanzetting tot ontucht, aanranding eerbaarheid minderjarige en belaging, en dat de onderzoeksrechter beslist hem vrij te laten onder strikte voorwaarden, met name geen contact hebben met minderjarigen. Deze gegevens vormen de feitelijke onderbouw voor het onmiddellijk ontslag van de verzoeker.

Met die gegevens voor ogen heeft de algemeen directeur in haar voorlopig besluit en de raad van bestuur met de hier beroepen beslissing volkomen terecht geoordeeld dat de verzoeker een zeer ernstige deontologische fout begaan heeft die maakt dat hij niet langer in functie kon blijven en dat alle vertrouwen in hem teloorgegaan was. Louter volledigheidshalve kan daar worden aan toegevoegd dat de verzoeker niet duidelijk maakt welke andere statutaire maatregel het bestuur kon treffen om de verzoeker onmiddellijk uit zijn functie te verwijderen, nu de

onderzoeksrechter hem voor drie maanden elk contact met minderjarigen had verboden.

5.3.4. De verzoeker voert de schending aan van de hoorplicht omdat de raad van bestuur hem niet voorafgaand aan zijn beslissing gehoord heeft. Terecht antwoordt de verwerende partij dat de rechtspositieregeling een recht van verdediging voor de verzoeker organiseert en verwijst zij naar rechtspraak van de Raad van State ((...)), die de Kamer van beroep volledig onderschrijft.

De verwerende partij was niet verplicht de verzoeker te horen alvorens het beroepen besluit te nemen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 26 februari 2019;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het dossier blijkt geeft van voldoende gegevens om het ontslag om dringende redenen te bevestigen, met 10 stemmen voor en 1 stem tegen,

Enig artikel

De beslissing van 30 januari 2019 van de raad van bestuur van ..., houdende het ontslag om dringende redenen van ..., wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 26 februari 2019.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT, mevrouw V. DE MERLIER, de heer D. VAN HAVER en de heer G. VAN PASSEL, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw M. JONCKERS en de heren G. ACHTEN, , D. DIETRICH, L. VAN DE CRUYS en A. VANDROMME, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE

